

DRUIDEN

Nr. 2 2019

Res till

KEMICENTRUM

i Lund

Innehåll

Redacteurerna Har Ordet	1
Fråga InfU	3
InfU reser	5
Druidens guide till hemester	8
Oraklet på Delphi	12
Värdet i att resa	14
Inte InfU testar	16
En utflykt bland utflykter	20
Swipea dig fram	23
Att vara reiseleiter	25
Ett mycket fint uppslag	28

Redacteurerna har ordet

Druiden

Anno MMXIX

ANSVARIG UTGIVARE:

Tova Lindh

REDACTEURER:

Simon Enbom
Andrea Öhlander

INFORMATIONSMÄSTARE:

Hannah Viklund

DA VINCI:

Robert Hansen Jagrelius

SKRIBENTER:

Andrea Öhlander
Hannah Viklund
Melker Axelsson
Emma Kihlberg
Anton Kvarnäck
Erik Robertsson
Oraklet i Delphi?!?
Vilma Medin
Lovisa Persson

Jag blev riktigt
dålig på den här
bilden...

I'm with stupid...

Sommaren är nu precis runt kröken.
Av vinter, regn och rusk vill vi inte se röken.

Början av maj kanske inte bjöd på det bästa väder.
Men ändå ville vi alla ha sommarkläder.

Tur hade väl vi att maj började i omtenta p.
Då kunde vi alla ge oss ut och världen se.

Visst borde man väl egentligen plugga.
Man vill ju inte tentor kugga.

Men vem kan säga nej till att resa.
Man vill ju inte med erfarenheter mesa.

Detta är ju dock ett ämne under tvist.
Vetskapen om att vi bara har ett jordklot är allt för vist.

Jag själv tog mina goda vänner och besökte Budapest.
Och fick där ha en fyra dagars lång fest.

En bitter eftersmak dröjer sig nog ändå kvar i minnet.
Flyget dit och hem är som en fläck på sinnet.

Många av oss tror jag är svaga på denna punkt.
Att slopa flygandet känns ju ändå tungt.

Tur för er (och mig) är väl då, att denna Druiden vi fyllt med massa tips.
Så sätt dig bekvämt och ta fram en påse chips.

En spännande läsning har du nu att vänta, en läsning som kan få dig att glömma din kommande tenta.

Kanske kan läsningen till och med på dörren glänta – en väg till reseval som är intelligenta.
Då kan du njuta av excellenta, välförtjänta och frekventa resor med gott samvete utan känslor som känns turbulenta.

Så nu när du vardagen snart flyr.
Vill jag önska, från oss alla till er alla, en god lektyr.

Andrea Öhlander
Redacteur, B17

Fråga InfU

Den 17:e maj 1814 bröt sig Norge äntligen fri från danskarnas grepp och blev självständigt i hela tre månader innan Sverige föreslog (läs "tvingade") en ny union med grannlandet. Unionen varade ända fram till 1905 då Norge äntligen fick bli en helt självständig stat och sjunga "Ja, vi elsker dette landet". För att uppmärksamma våra kära grannar lite extra på deras speciella dag ställs då frågan; vad är din åsikt om Norge?

Anton Kvarnbäck
Journalist

Menar du Västsverige?

Simon Enbom
Redacteur

Jag tänker inte på Norge.

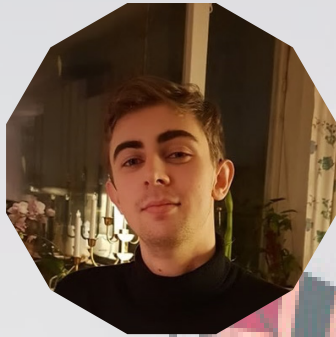
Andrej Zemtsovski
Photograph

Norrmän blev rika på oljan. Nu är de alla självbelåtna och klappar sig själva på ryggen för de har flest Teslas i världen och är åh så miljövänliga att alla skogens djur rör sig fritt i Oslo för där finns ingen dieselmotorer kvar och bla bla bla. Jag minns hur ni fick råd med era Teslas! Genuint hyckleri!

Hannah Viklund
Informationsmästare

Likt Egyptens gräshoppor (eller Indek-are på KC under tenta-p) invaderar norska Värmland under sommaren, som i deras ögon är ett enda massivt Ullared. De köper all vår mat, dricker upp vår alkohol och förenar bygdens medlemmar i ett gemensamt hat mot "de där jävla norrbaggarna"!

Erik Robertsson
Journalist

Idrott rör upp mycket känslor. Om man nu ska ge norrmännen någonting här i världen så får det ändå vara det skapat mycket känslor genom sitt idrottsutövande. För vad är större än den euforiska känslan man får när Norge inte kommer först i ett skidlopp, när en norрман skjuter ut sig ur en skidskyttetävling och när våra norska handbollsvänner förlorar med uddamålet? Inget!

Vilma Medin
Journalist

De har riktigt hög sockerskatt så jag håller mig borta

Melker Axelsson
Journalist

Jag tror inte Norge finns på riktigt. Det är en konspiration för att hålla oljepriset stabilt och för att få folk att köpa fler stickade mössor.

Lovisa Persson
Journalist

Har hört att det är bra surf där, men varför åka dit när man kan åka till Bali?

Malin Strandmark
Photograph

Godisautomaterna här på KC lär vara populära och vissa anser säkert att vi har ett visst sockerberoende. Men norrmännen verkar nog ligga värre till än många av oss. Enligt källor som varit på plats i ett svenskt köpcenter vid norska gränsen köper norrmännen sammanlagt över två lastbilar fullastade med enbart läsk VARJE DAG (och detta är enbart från den "lilla matbutiken" som finns i köpcentret). Det verkar som att våra norska grannar är oroväckande beroende av denna sockriga dryck.

Nina
Butiksbiträde, ICA Eslöv

Næe.

INFU RESER

Vad tänker du på när du hör orden gul färg, explosioner och en avskärmande mur? Förutom att det är en ganska passande beskrivning av KC så kan den världsvane även dra kopplingar till Mittens Rike – Kina.*

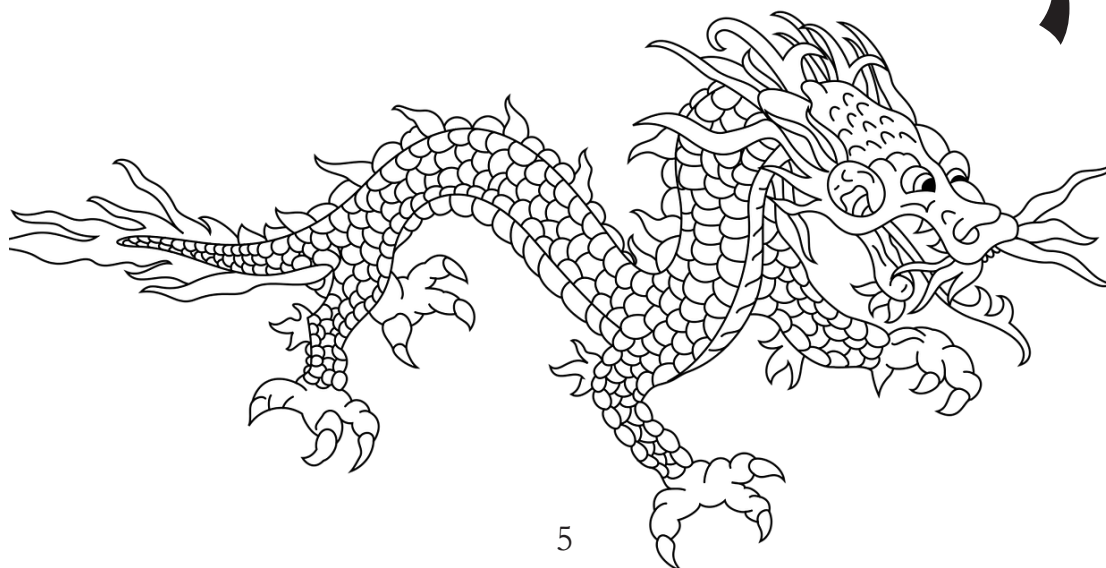
I det stora ”före” som vi alla befann oss i innan vi såg det gula ljuset och började på K-Sektionen spenderade jag ett halvår i den kinesiska hamnstaden Shanghai. För några veckor sedan var jag där igen, fast besluten om att hitta de bästa ställena till Druidens egna mini-resguide (obs, ej sponsrat!). Så ta på dig rishatten, veckla upp solfjädern och dröm dig bort!

Ta sig hit:

Det här kan du; boka en flygbiljett och sen ”ä de bar å åk” (glöm inte visumet!).

Bo:

I Shanghai finns det boenden i alla prisklasser. För den som har lite pengar över från sitt bostadsbidrag kan man ta in på kändisarnas favorithotell the Peninsula som ligger diskret beläget vid the Bund; ett perfekt gömställe om man behöver vila upp sig efter tentorna. Om CSN däremot börjar tryta och man behöver dra ner på sina kostnader kan man alltid ta tjänst som au pair eller hitta ett tillfälligt boende via den kinesiska versionen av Tinder; TanTan.

S
K
A
N
D
I
N
A
V
I
A

Att göra:

Äntligen en punkt som ni faktiskt har användning för. Shanghai är fullt med diverse sevärdheter och museum, men här är ställena som ni inte får missa!

- The Bund – Shanghai's svar på Manhattan Skyline där man bland annat kan beskåda Shanghai Tower som med sina 632 meter (uppskattningsvis 350 stycken Bautastenar) är den näst högsta byggnaden i världen. Det är dock fullt med folk som promenerar längs floden och att lyckas ta en turistbild utan att locka till sig massa random människor som också vill vara med bör nästan belönas med högskolepoäng.
- Yuyuan Garden – en återblick av det traditionella Kina, med de typiska trähusen och tesalongerna. Missa inte att prova det populäraste teet; longjing eller ”drakkällans te” som odlas utanför staden Hangzhou.

Yuyuan Garden

- Tianzifang – ett slags marknadsområde med oändligt många gränder och hög mysfaktor. Här kan man köpa diverse souvenirer eller ta en öl på en av de många barerna. Många ställen har dessutom 2 för 1 på drinkar vilket passar fattiga studenter bra.
- Perry's – Shanghai kryllar av lyxiga nattklubbar med gratis inträde för västerlänningar, men om man vill ha ett ställe med bra musik och skön stämning rekommenderas studentbaren Perry's där ungdomar från alla världens hörn tränger ihop sig och dansar natten lång!

Äta:

Allas favoritpunkt! Shanghai är proppfullt med restauranger, caféer och matstånd, men om du är sugen på något annat än kycklingfötter och nudlar så bör du kolla in de här ställena:

- Pure & Whole – ett perfekt ställe för den som är sugen på något veganskt! Drivs av tysken Frank och har ett stort utbud av sallader, soppor och framförallt den stora chokladfantastens dröm; ecstasy balls!

Ecstasy Balls

- Xintiandi – ett mysigt område med flertalet restauranger av olika sorter (Green & Safe är en personlig favorit!) och där även livemusik kan avnjutas efter en hektisk dag. Grönskande träd, fontäner och ljusslingor gör att området känns mer som en italiensk piazza än en kinesisk storstad.

*Den gula färgen bars förr i tiden endast av den kejsrerliga familjen, och gemene man kunde till och med bli avrättad om han dristade sig till att bära denna färg. Krutet uppfanns i Kina, och referenser till detta explosiva pulver kan spåras tillbaka ända till år 142. Muren är såklart den Kinesiska Muren som är världens längsta byggnadsverk (även om man kan tycka att spåravagnsbygget känns oändligt

Bra Att Ha-ordlista

好 (nǐ hǎo) – hej

谢谢 (xièxiè) – tack

啤酒 (píjiǔ) – öl

我要这个 (Wǒ yào zhège) – Jag vill ha det här

黄色是最好的颜色 (Huángsè shì zuì hǎo de yánsè) –
Gult är den finaste färgen

Hannah Viklund B17
Informationsmästare

Druidens guide till hemester

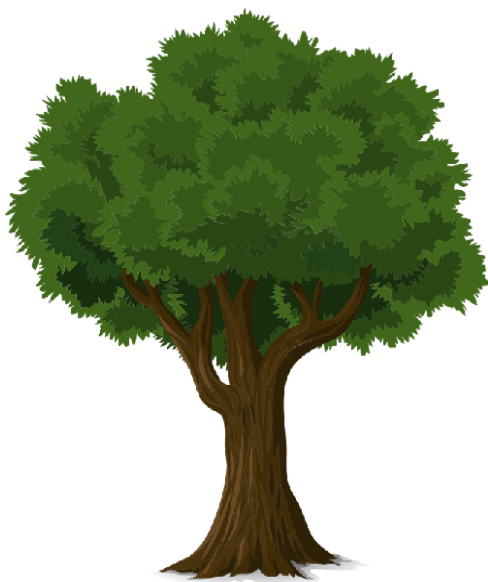
I detta land finns det ingenting som det törstas efter mer än sommaren. När första dagen med acceptabelt väder gryr börjar soltörstiga människor krypa fram ur skuggorna med brassestolarna fastklämda under armen och solglasögonen i pannan. Luften är tjock av doften från tändvätska som pyr i klotgrillarna och viskande röster från medelålders par om att ta ut utemöblerna sammansmälter med det pysande ljudet från säsongens första balkongöl som öppnas. Och nu är det snart dags för den efterlängtade semestern. Vad är dina planer? Ska du kanske ut på någon lång spännande resa? Vältra dig i det goda livet med allt vad det innebär. Sol, bad, hinkvis med glass. Eller kanske sitter du med tårarna i halsen just nu eftersom det där är allt du vill, men någonting står i vägen mellan dig och din drömsommar.

Kanske har du lovat bort dig till ett jobb som håller dig i ett järngrepp under hela lovet. Kanske ekar plånboken tom efter mer eller mindre roliga utgifter som året bjudit på. Eller så tycker du att det känns lite jobbigt att åka långt bort eller planera för en långresa. Men oavsett om det är tid, ork eller pengar som är den begränsande faktorn så ska det inte få hindra dig från att se vackra platser och leva det goda livet. Här kommer 5 tips på resmål och aktiviteter som ligger inom nära räckhåll och förhoppningsvis kan kasta lite glitter på din semester hemma- hemestern.

Reptilsafari på Stenshuvud

Stenshuvud är som kärnan i en babushka-docka av härligheter. En naturskön pärla inkapslad i österlen som anses vara en av de vackraste delarna av Sveriges absolut bästa del, Skåne. Den här nationalparken är ett av Sveriges artrikaste områden och är speciellt känt för att vara grod- och kräldjurstätt. Det finns guidade turer där besökare kan följa med en expert och spana efter reptiler. Förutom snok och kopparödla är utsikterna relativt goda att se en annars sällsynt sandödlå. De giftgröna lövgrodorna är också vanliga i parken. Detta är alltså ett kvitto på att det inte kräver ett resa till andra sidan jordklotet för att bevittna häftiga djur. En av de äckligaste sakerna jag någonsin sett var när jag såg en pytonorm som höll på att svälja ett marsvin helt. Då kollar man ju mycket hellre på de lite mindre ormarna som finns i den svenska naturen. En liten snok eller så. Ta chansen att studera arvet från dinosauriernas tid på nära avstånd. Förutom om det är en huggorm. Backa då.

Som en hinderbana uppe bland trädkronorna. Det finns flera olika banor som anpassade för olika grader av klättrervana (eller hybrisnivåer). Du är alltid säkrad så skaderisken är låg, men det innebär inte att adrenalinnivåerna kommer att stanna på hanterbara nivåer. Kommer du ihåg den euforiska känslan från barndomen när man kom till en lekplats och man insåg att det fanns en linbana? Här finns det linbanor (i plural). Du hör ju. Det vill du inte missa.

För vem: För dig med ett hjärta som klappar för kräldjur. Eller dig som är anhörig till en person vars hjärta klappar för kräldjur och känner att du kan tänka dig att följa med och kolla på fina blommor eller utsikter istället.

Ta sig hit: Ta pågatåget till Simrishamn och byt sedan till Skånespressen 3 i riktning mot Kristianstad. Hoppa av vid Mellby skola och gå en bit.

Treewalker

Flygplan lämnar avtryck hos de flesta. En del myser av att känna avsaknad av fast mark under fötterna medan samma känsla är starkt panikframkallande för andra. Om du tillhör den första kategorin så rekommenderas starkt en dagsutflykt till höghöjdsbanan Treewalker utanför Löddeköpinge. Här har det byggts upp banor med olika hinder av varierande karaktär där den gemensamma nämnaren är att allting sker ett antal meter ovanför marken.

För vem: För dig utan svindel alternativt dig med svindel som känner att carpe diem.

Ta sig hit: Åk buss 126. Du kan åka till Center syd, byta buss till 138 och hoppa av vid Davidslid och sedan gå 10 min. Alternativt kan du fortsätta med 126an, hoppa av vid Skönadals C och gå lite längre.

Kakbuffé i Vismarlövs bagarstuga

På wikipediasidan som handlar om Sverige-bilden utomlands kan det till exempel utläsas att associationer med Sverige som görs av invånare i Brasilien är "Lastbilar, glest befolkat, kallt land med hög självmordsfrekvens". Folk från Ungern anser att svenskar är "kyliga, distanserade och dricker ofta för mycket alkohol" medan utlåtandet från finländare är "Liknar oss, men vekare och sämre på att fatta beslut." Detta kan ju kännas som ett slag i solarplexus för självkänslan, men det går inte att blunda för att vi trots allt har ett signum

som överglänsar alla, eller åtminstone de flesta av ofullkomligheterna. Nämligen fika. Om du tillhör skaran som vill stötta fikakulturen (och det gör du ju) så är bagarstugan i Vismarlöv rätt ställe för dig. Under helger dukas det upp en kakbuffé där man får äta tills man skäms. Det finns absolut risk för att förmiddagsfika omärkligt hinner överskrida i fika-lunch innan man har kommit därifrån. I anslutning till caféet finns en butik där du bland annat kan köpa med dig Skånes flaggskepp, hemgjord spettekaka. När du ändå är i närheten så kan du passa på att titta på huset som Cornelis Vreeswijk bodde i under några år när han tröttnat på sin dekadenta livsstil i huvudstaden.

För vem: Dig som känner att sockerabstinensen finns där.

Ta sig hit: Om det är fint väder så är en cykeltur en rekommendation eftersom det är ganska långt till närmsta busshållplats. I brist på cykel eller vilja att cykla så är det buss 165 till Klågerup C som gäller.

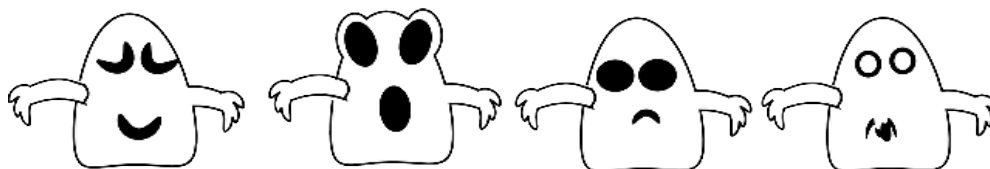
Minibåstadvecka

Känns det som att sommarlovet kvävt Lunds puls? Värker bröstet i längtan efter fest? Ta med dig några favoritmänniskor, inspireras av Stockholms övre medelklass och åk till Båstad. Bada i havet, spana i butiker ni inte har råd med, insup tennisatmosfären och sola er i strålkastarna från Pepes bodega (Eller gå in. Har aldrig varit där men det är säkert kul). Om ni behöver en paus från folkvimlet så kan ni åka buss till Hovs hallar för att promenera samt kolla på grottan där den otroligt suggestiva öppningsscenen från Det sjunde inseglet är inspelad.

För vem: Dig som älskar fest och kaos men fortfarande kan din Bergman.

Ta sig hit: Tåg från Lund C i riktning mot Göteborg. Hoppa av i Båstad.

Gå på spökvandring vid Sankt Lars sjukhus

När jag var liten var jätten Finn (ni vet han som står i kryptan i domkyrkan) min största skräck. Jag vägrade gå in i domkyrkan under flera år och om jag såg boken om jätten Finn i någons bokhylla fick jag stark ångest och ville fly därifrån. Nu för tiden har jag kommit över den rädslan, men har också förstått att det finns saker dolt under ytan i Lunds förflutna som inte bara är spökhistorier utan är otäcka på riktigt. Under första halvan av 1900 talet fanns det en psykiatrisk klinik med över 2000 intagna på Sankt Lars i södra Lund. Patienterna behandlades med okonventionella och riskfyllda metoder. Kanske var dessa anledningen till att dödstalet på kliniken var mycket högt. Så högt att sjukhuset till och med hade sin egen kyrkogård eftersom människorna i staden inte ville ha mentalpatienter på de befintliga kyrkogårdarna. Under denna sommaren finns det guidade turer på gravplatsen samt i parken runt sjukhuset. En chans att gräva efter mörka hemligheter i Lunds historia och känna kallsvetten rinna längs ryggraden.

För vem: Dig som är redo att utforska Lund bortom den schablonmässiga bilden av en sorglös studentstad.

Ta sig hit: Hoppa upp på cykeln, trampa några minuter och du är framme.

Vilma Medin B17
Journalist

I förra Druiden förde Oraklet läsaren på en resa genom stjärnorna, där framtiden, höljd i sin mystiska dimma, klargjordes. Oraklet, vars allseende öga guppar ovanpå tidens vågor, oförblindat av dess salta vatten, tänker denna gång ta med er på en resa bakåt i tiden. Genom dåtidens dunkel far vi, till en tid långt före vår egen.

Detta är berättelsen om vårt ursprung.

Långt innan Kemicentrum fanns existerade en vid och majestätisk urskog på dess plats, som sträckte sig över ett område som var lika stort som LTH är idag. I skogens mitt låg en sjö, vars livgivande vatten försörjde hela dess rika omfång av växter och djur. Det var ur denna sjö som de första protokemisterna, desperat kippande efter andan och med e-kolv i hand, skulle komma att kravla sig, en regnig måndag i augusti. Först bröts vattenytan endast av några få varelser, men med tiden blev de allt fler på stranden, med kropparna halvt ur vattnet, deras häftiga andetag blandade med skogens egen kakofoni.

De hade diskuterat, vänt och vridit på vilken av sjöns stränder de skulle välja. Vissa av stränderna stod värd för väldiga mängder ätbara växter och utlovade stor rikedom, medan andra verkade mindre rika på föda, men hade vackra blommor som växte utmed sina kanter. Båda var saker som sjöns varelser värdesatte, och några av dem - protomaskinister och protogenusvetare - hade valt andra stränder än den där protokemisterna nu låg och kände regnet falla mot sina utmattade ansikten.

Skogen mottog protokemisterna väl och gav dem många möjligheter, för de hade alla lämnat sina hem i sjön bakom sig och var redo att ta sig an den nya värld som öppnat sig för dem. Under den första tiden var skogen vänlig och välkomnande mot sina nya invånare, och de blev givna många gåvor, såsom korv med bröd och väskor med skogens logga på. Men så en morgon, när åtta veckor passerat i relativ fridfullhet, utsattes de för sin första prövning.

Medan protokemisterna fortfarande sov hade ett jättelikt slingrande monster sakteliga smugit sig fram emot stranden, där spår efter dess långa kropp, bepansrad med hårda fjäll, nu låg synliga i sanden. När protokemisterna vaknade tornade den smala besten upp sig flera meter över dem, solens ljus reflekterat i dess ondskefulla ögon. Ormen blottade sina sex huggtänder och slungade sig obarmhärtigt mot de oförberedda protokemisterna, som var beväpnade endast med de få byretter och andra vapen de lyckats samla ihop sedan de kommit till den nya världen. Förskräckta, men beslutsamma i sina hjärtan bekämpade de ormen; i fem timmar slungade de spjut och stack med byretter alltmedan ormens svans skoningslöst svepte över dem.

När slaget var över låg flera protokemister på marken, dödade eller sårade av monstrets giftiga bitt och kraftfulla svans. I den hårda striden hade situationen stundtals verkat bister, men de fallnas kamrater hade lyckats få in tre, fyra eller till och med fem slag mot ormen, som nu låg platt emot marken, dess ondskefullt glimrande ögon stängda för evigt. De skadade protokemisterna skulle regelbundet uppleva fasansfulla mardrömmar om den endimensionella bestens återvändo, vissa i upp till fem år framöver.

Allteftersom tiden gick mötte protokemisterna fler monster. Några av de som sårats av ormen slank tillbaka ner i sjön och simmade över till andra stränder, men de som stannade kvar växte snabbt i sina förmågor och i sitt självförtroende. De lärde sig att spetsa sina spjut och att reparera de skador som monstren orsakade. Av ormens fjäll byggde de Kemicentrumets steniga väggar, för att alla som kom till stranden skulle ha ett säkert hem i urskogen. Den största av bestens huggtänder ställdes utanför den nya byggnaden, en symbol för de första kemisternas mod och uthållighet, och den målades gul, därför att det var den bästa färgen.

Så började livet på Kemicentrum för många eoner sedan. Mycket har förändrats sedan dess; samtidigt är många saker konstanta genom tiderna. Oraklet rekommenderar att läsaren ser tillbaka på sin egen resa och de utmaningar som överkommit längs den, och därigenom fylls av hopp inför framtiden.

Värdet av att resa?

Att resa, uppleva nya platser, ge sig av iväg från vardagen och bryta av de rutiner som kan kännas som kedjor, det låter sannerligen lockande. Att få se historiska platser, att få gå runt i fantastisk natur med perfekt väder och att i förstahand få uppleva roliga kulturkrockar gällande mat och språk kan leda till mäktiga minnen som kan få humöret att vända under gråa dagar. I tidningar, i reklam på TV och i riktade annonser överallt på internet nås vi av bilder som beskriver och förstärker dessa bilder av resandets natur. Perfekt solbrända kroppar på ständer i Thailand. Klart vatten med otaliga arter färggranna fiskar som kretsar kring ett par barn som snorklar. Men under de senaste åren har den välpolerade bilden av resande som impregnerats inom oss allt mer törnats från olika håll. På debattsidor i tidningar, från föreningar och från privatpersoner så aktualiseras nackdelarna av vårt resande allt mer. Det som främst kommit att beröras är flygets klimatpåverkan och påverkan av massturism.

För ett år sedan stod jag inför ett jobbigt vägval kring en resa. Utifrån mitt intresse för miljöfrågor och min rädsla inför den påverkan som våra utsläpp har hade jag tidigare under året lovat mig själv att inte resa igen på minst två år. Löftet till mig själv kom även från retroaktiv skam för den mängd flygresor jag gjort året innan då det genom de studier jag bedrev blev så att jag flög mer än jag någonsin gjort tidigare. I den sinnesstämningen som jag befann mig i så likställdes resande till flygande och flygande hade jag satt ett stort rött kryss över. Att med den sinnesstämningen då bli medbjuden på en resa satte mig i jobbig situation. Alternativet som jag drogs åt, att tacka nej till resan, skulle uppfattas oförskämt, otacksamt och förmodligen leda till konflikter. Från familj och föräldrar så blev jag också återigen matad, på nytt, om och om igen, med de positiva bilderna av resande för få mig att kunna släppa mitt löfte och ”göra det rätta och hänga med”.

Misstaget jag hade gjort när jag gett mitt löfte till mig själv hade varit att likställa resande med flygresor. Att se valet mellan att resa eller att inte resa som ett val mellan det fina i att resa mot det rätta i att minska min klimatpåverkan. Då resan, av större och mer betydande anledning, till sist inte blev av nåddes jag av följande insikt. Att resa bort är inte att flyga, men att flyga bort är att resa.

Under hösten som följde har jag kunnat glädjas åt att i mitt Facebook-feed kunna se evenemang som föreläsningar och kurs-er om alternativt resande. För vi behöver adressera vårt resande, men vi behöver göra det på rätt sätt. Vilka resmål vi väljer och vilka sätt vi väljer att resa på måste omvärderas.

Vad för resor vi väljer att genomföra, frekvensen av våra resor, och vad som resan ger på lång sikt gentemot på kort sikt är aspekter som "kunnat bortses från" tidigare men som nu måste lyftas fram och stanna i vårt allmänna medvetande. Samma resa till Mallorca

varje år måvara trevlig, och stärkande på kort sikt. Men vi är skyldiga kommande generationer att ta mycketmer i beaktning än så. När så lusten efter att resa kommer nästa gång, rädds inte för den likt jag,men anamma den kritiskt och eftertänksamt och försök att omsätta den på ett sätt som är bra för dig, din omgivning och VÅR planet.

Melker Axelsson
Journalist, K17

INTE
INFU TESTAR

Vaniljglass

På Självaste

våffeldagen 2019 satte sig 6 glassintresserade Sektionsmedlemmar ner för att svara på den evigt obesvarade frågan: Vilken vaniljglass är egentligen bäst? Med skedar i högsta hugg och förväntningar högre än Burj Khalifa smakade de sig igenom inte mindre än 7 olika glassorter. Resultatet? Ja det ser ni nedan.

Otto Glassfabriken AB – Gammeldags vanilj
Cirkapris: Lagom mycket / 500g

Smak	3
Gräddighet	5
Vaniljighet	3
Utseende	3
Summa:	14

“Kolla swirlen! Där snackar vi turbulens!”

“Lite prickig, men inte jättepuckig.”

“Fett tät.”

Smakar lite som att sitta vid stugan på sommaren.”

“Känns som att äta vispgrädde.”

“Den är lite obehaglig.”

Häagen-Dazs – Vanilla
Cirkapris: 45kr / 0,46 liter

Smak	1
Gräddighet	2
Vaniljighet	2
Utseende	2
Summa:	7

“Tänk att den är som ett träsktroll, det kan finnas prickar under översta lagret.”

“Den kanske blir snygg om man tittar på den genom ett kalejdoskop?”

“Eftersmaken är otrevlig, smakar som olivolja (?)”

GB Gräddglass - Gammaldags vanilj
Cirkapris: 15kr / 0,5 liter

Smak	4
Gräddighet	4
Vaniljighet	3
Utseende	2
Summa:	13

“Det här är definitivt vaniljglass!”

“Lite trädigt med kartongförpackning.”

“Man drömmer sig tillbaka till fritids.”

SIA glass - Vanilj
Cirkapris: 15kr / 0,5 liter

Smak	2
Gräddighet	3
Vaniljighet	2
Utseende	3
Summa:	9

“Jävlar, den här var smooth!”

“Dank, på ett dåligt sätt.”

“Passar på en 3-åring födelsedagskallas.”

“Bara socker.”

Gelatelli - Premium Bourbon Vanilla
Cirkapris: 30kr / 2 liter

Smak	4
Gräddighet	4
Vaniljighet	1
Utseende	5
Summa:	14

“Double packaging!!”

“Smakar karamell.”

“Den är GUL!”

“Den är inte alls söt, vilket är bra.”

“Gränsfall om den ens är vaniljglass.”

En utflykt bland utflykter

“Nästa station, Eslöv”, “nästa station, Eslöv”, sprakar det från tågets högtalare. “Hur kunde det bli såhär?” är allt jag hinner tänka. Ett ögonblick senare kittlar lukten av cigarettök i mina näsborrar och runt omkring badar byggnaderna i solljus. Jag kisar och försöker minnas vad det egentligen var Ulf sade om aromater, vitamin-D och dödlig solkräm. Därefter gör jag en reality-check och inser att jag faktiskt står med båda benen på Eslövs station - hmm.

Nåväl. Resemat hade diskuterats livligt på InfUs lunchmöten; någon hade varit i Italien, en annan i Kina. Resmålen haglade runt omkring mig, samtidigt som jag sjönk allt djupare ner i stolen, till en ergonomiskt katastrofal position, och muttrade för mig själv att flygande minsann inte var något vidare för klimatet.

Där någonstans slog det mig att det fanns ett ställe, en plats, en håla som alla pratade om (läs: smutskastade), men som ingen, någonsin, förmodligen, hade besökt. Jag kunde bli unik. “Eslöv”, i stora, blanka bokstäver hade svävat för min inre blick och nu stod jag där - blinkade jag så hängde fortfarande “Eslöv” i stora, blanka bokstäver på stationshusets fasad. Äventyret kunde börja.

Med mig har jag den eminente Malmösonen Henrik Östberg, som skulle guida mig genom de skånska sederna och i ljuset på andra sidan gångtunneln skulle vi tillsammans möta vårt resmål. På ena väggen hade Ung Vänster satt upp någon sorts budskap som hade slitits i stycken, förmodligen av någon helt annan. Jag funderar under tiden på hur Eslöv egentligen förtjänar att bli omnämnt; stad känns lite storslaget, by som en förolämpning mot alla genuint mysiga byar som faktiskt finns där ute. Till slut landar jag i det spektakulärt neutrala uttrycket “ort”, tacka vet jag svenskan.

Eslövs stadshus

Torget

Vi sätter kurs mot torget, där Henrik av oklar anledning vet att det finns ett hotell som heter Sten Stensson Sten. Detta måste jag se med egna ögon, tänker jag - och det gör jag också. Sen är det inte så mycket mer med det. Men där finns också ett konstverk, som fångar mitt intresse. Sen fångar det inte mitt intresse längre, eftersom det heter "Snäckfågel" och inte alls ser ut som en fågel (eller en snäcka). Två fel av två möjliga.

Snäckfågel

Tyvärr vågar jag aldrig intervjua någon Eslövsbo, men hade jag gjort det tror jag och Henrik att det hade kunnat gestaltas ungefär såhär:

Det fanns dock mer att hämta på detta torg. Mellan två blomsterbäddar finns nämligen en bänk av klassisk modell. På denna bänk hittar jag en man som heter Jörgen.

– Jag har bott här hela mitt liv. Föddes i Eslöv, kommer dö i Eslöv, berättar han.

Under tiden väntar Henrik i bakgrunden, för att inte störa samtalet med urinvånaren. Förbi oss på torget kommer plötsligt en annan man, som möjligen har passerat sina bästa år. Han ser inte så stabil ut, för att uttrycka det milt. Ett ögonblick stannar han upp, till synes lockad av den exotiska musiken från en källarrestaurang, och fortsätter sedan på sin egen resa.

– Det där brukar vi kalla för Eslövsvalsen, säger Jörgen och fortsätter sedan berätta om sitt eget liv.

– Jag brukar mest hänga häromkring, med Micke och Ulla.

“Ulla?” frågar jag nyfiket.

– Mickes fru. Vi brukar dricka kaffe och äta spiddekaga, fast spiddekaga är bara på helger.

Jörgen (gestaltad av Henrik)

Jag tackar för inblicken, nu har det blivit dags att börja flanera runt på ortens gator. Vi hamnar ganska snart vilse i vimlet -

En tydlig varningssignal

ser en gråsparv och upptäcker sedan en keps prydd med en skräckinjagande dödskalle. Ingen av oss är professor i kriminologi, men det är av allt att döma ett tecken på grov organiserad brottslighet. Shout-out till google maps för att vi fortfarande är vid liv. Vi passerar en gigantisk, spettekakelik konstruktion, uppförd av “Eslövs-kungen” på 1800-talet. Nere vid marken på en annan gata kan jag också konstatera att Eslövs innerort har en mycket rik flora - här växer både ciggfimpar, snus och kapsyler. Där någonstans, i den position som krävs för att inspektera floran, slår det mig att det nog är dags att åka hem. Så hemskt var det inte, men ändå. På perrongen trängs mängder av folk som ska iväg från Eslöv till Lund eller Malmö. Jag klandrar dem inte.

Vi passerar en gigantisk, spettekakelik konstruktion, uppförd av “Eslövs-kungen” på 1800-talet. Nere vid marken på en annan gata kan jag också

konstatera att Eslövs innerort har en mycket rik flora - här växer både ciggfimpar, snus och kapsyler. Där någonstans, i den position som krävs för att inspektera floran, slår det mig att det nog är dags att åka hem. Så hemskt var det inte, men ändå. På perrongen trängs mängder av folk som ska iväg från Eslöv till Lund eller Malmö. Jag klandrar dem inte.

Eslöv är inte känd som den gröna staden.

Anton Kvarnbäck B18
Journalist

Swipea dig fram

Sommaren närmar sig med stormsteg och det är tufft att sitta inne i KCs varma lokaler och svettas genom uppgifterna du borde räknat för länge sedan. Solens strålar riktigt retar dig lockfullt ut ur Gallien. Frestelsen att kasta sig på gräsplättarna och låta UV-strålarna trän- ga sig igenom din hud har aldrig varit större. Om bara ett fåtal veckor kommer du att ha friheten att äta all glass du vill och guppa flytandes på rygg i havet (förhoppningsvis) utan några som helst bekymrande ångestmoln av kurser och tentor hängandes över dig.

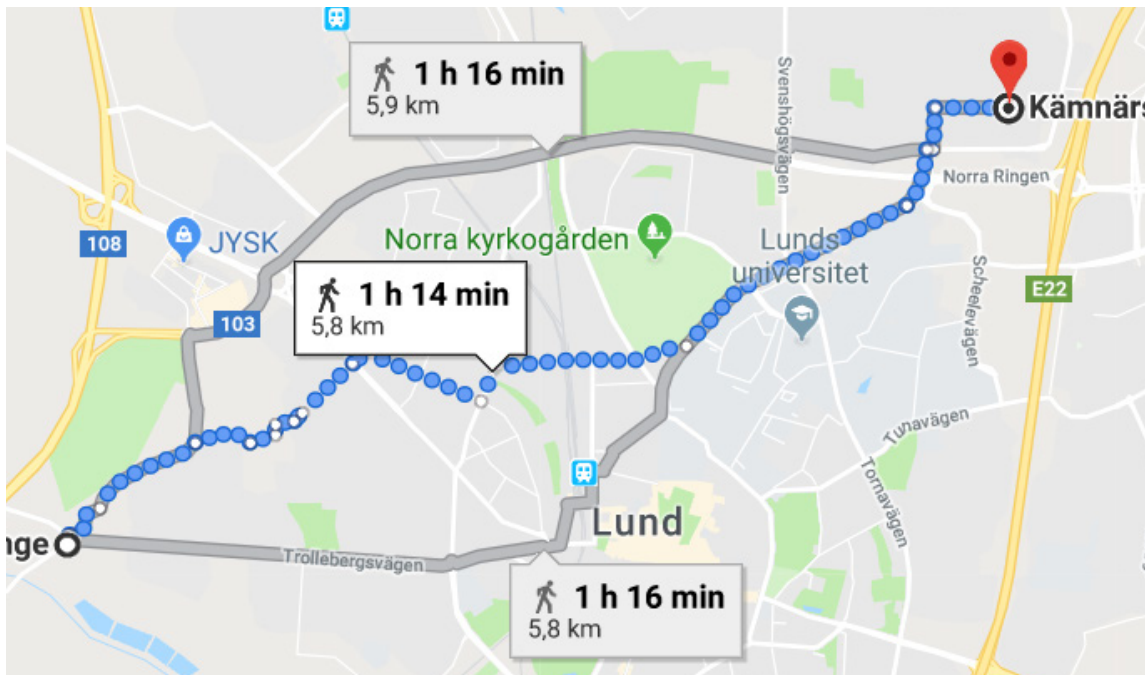
Överallt omkring dig diskuteras sommarplaner för fullt. Någon ska bila genom USA, en ska tågluffa i Östeuropa och en annan ska resa med familjen till Mallorca. Pratet runt bordet både stärker längtan efter sommarlovet samtidigt som vetenskapen om din sommar som operatör på en produktionsprocess vilar i bakhuvudet. Tanken på att vara instängd i en fabrik under dygnets soliga timmar känns aningen motbjudande.

Låter det bekant? Frukta ej! Vare sig du tillbringar sommaren hemhemma hos den galna familjen eller är fast i Lund som truckförare så kommer du utan tvivel att resa längre än vad du tror.

Studier(?) visar att ungdomar i genomsnitt använder sin telefon 5 timmar per dag, varav 3 timmar är aktivt scrollande på sociala medier såsom Facebook, Instagram eller Jodel. I undersökningen uppskattades varje swipe med fingret på skärmen vara ungefär 1 ½ cm med 51 swipes i minuten och motsvarande så mycket som 80 swipes per minut för personer som bläddrar med kortare rörelser (ca 1 cm) men mer frekvent.

Detta beräknat i allas vårt älskade Matlab ger att du som sociala-medier-beroende under sommarmånaderna kommer swipear en sträcka swipear 160 meter, vilket inte är så storslaget i sig men under ett års tid har du kommit upp i 840 m. På det avståndet kommer du inte heller särskilt långt. Skalmässigt innebär detta sträckan till Matteannexet från KC om man tar omvägen kring spårbygget.

Om du däremot har haft en smarttelefon sen du var 15 år och svår, och aktivt använt sociala medier sedan dess har du under 6 år swipear 5,9 km. Detta motsvarar en sträcka längre än avståndet mellan Kämnärrätten och Vildanden, närmare bestämt ända ut till Värpinge.

Så när du ligger utmattad på valfri solstol eller första bästa gräsmatta efter ett långt arbetspass och bläddrar igenom dina vänners instainlägg kan du trösta dig med att du utan minsta ansträngning trots allt gör en liten resa i sommar.

Lovisa Persson B17
Journalist

ATT VARA REISELEITER

Solglasögon, frackkavajer, och teknologmössor är en utstyrsel som går hem på många håll på LTH:s campus. Med få är de funktionärer som dedikerar ett helt år i denna outfit för sin sektionens räkning. Druiden hörde av sig till Lovisa och Oscar, Reiseleiters på F-sektionen, som under det pågående verksamhetsåret kommer spatsera runt på campus i sina svarta kängor och anordna massor av skojiga event för F-sektionens medlemmar.

Lovisa, 21 år, är från Höganäs och läser första året på Teknisk Fysik.

1. Berätta om vad posten Reiseleiter innebär! Vad har man för roller som Reiseleiter?

Som Reiseleiter har vi i uppgift att anordna diverse roliga event för våra sektionsmedlemmar, allt från filmkväll på alla hjärtans dag och en jul-sittning i februari. Vår uppgift består även i att se till att F-sektionen får utforska studentlivet utanför Lund. Mellan den 11:e och 14:e april var vi med på DömD (Datas öppna mästerskap i Dart) i Linköping!

2. Hur många är det som har posten och till vilket utskott tillhör man?

Vi är 12 Reiseleiters, som ihop med våra två Reisemeisters och Kulturministern utgör Reiseleiteriet inom Kulturministeriet på F-sektionen. Vi har olika ansvarsområden, såsom Contestorer, som ansvarar för lekar, Ceremonissar som ansvarar för sittningar och den traditionsenliga Älgresan F åker på varje höst. Dessutom har vi också Skalder som ser till att vi alltid har grymma gyckel(läs spex)! Vi är som mest aktiva under nollningen, men till skillnad från exempelvis peppare på andra sektioner är Reiseleiter en post man har hela året om.

3. Varför sökte du posten som Reiseleiter?

Jag sökte till Reiseleiter för att det verkade vara ett roligt sätt att börja engagera sig inom sektionen. Jag har alltid tyckt om att vara den som styr upp saker och ting, och vi är ett härligt gäng som alla gillar att anordna evenemang av varierande storlek. Vi har dessutom väldigt fria tyglar angående vad vi vill göra!

4. Vad är ditt hittills bästa minne som Reiseleiter?

Mitt bästa minne måste vara inspelningen av Fjulkalendern inför jul-sittningen. Det var det första stora evenemanget vi anordnade tillsammans, och under inspelningen av F-sektionens julkalender hade vi så himla roligt och lärde verkligen känna varandra.

5. Vad ser du mest fram emot?

Jag ser otroligt mycket fram emot nollningen när vi får kliva in i rollen på riktigt. Det ska bli roligt att se till att våra nollor får ha lika kul på sektionen som vi har!

Oscar, 21 år, är från Askersund och läser första året på Teknisk Nanovetenskap.

1. När gick du på din post?

Jag gick på min post under skiftet, nu i vintras, och har inte ångrat mig alls sen dess! Hittills tycker jag vi har haft det riktigt kul, både som grupp och sektion! Vad vi hunnit med än så länge har varit att hålla i lekar, anordna resor och sittningar, vilket verkar ha gjort alla glada och nöjda!

2. Vad har du för ansvarsområde inom Reiseleiteriet?

Ja, jag är då Contestor för kulturministeriets reiseleiteri tillsammans med Ebba som förtjänar en shoutout. Vi är då reiseleiteriets lekledare! Inom posten som Contestor jobbar vi mycket med att anordna lekar och aktiviteter av olika slag. Det blir allt från lekar ute på gården till större arrangemang som vår weekendresa till Linköping för att kasta lite pil på DöMD.

3. Varför sökte du posten som Reiseleiter?

Jag sökte posten som Reiseleiter för att jag fick ett gott intryck av dem under introduktionen. Jag har alltid gillat att engagera mig och posten verkade som det roligaste alternativet. Ett extra plus att man ser riktigt cool ut med glasögon inomhus och allt!

4. Vad är ditt hittills bästa minne som Reiseleiter?

Vi var ju då på DöMD nu under våren och det var riktigt kul! Mycket, men kul! Det var härligt att komma bort och se sig omkring lite utanför Lunds studentliv. Att få ta del av sådana aktiviteter och utforska dylika möjligheter är det som jag tycker är det roligaste med min position.

5. Vad ser du mest fram emot?

Det jag ser mest fram emot är nog den kommande nollningen! Det var ju det som fick mig och vilja bli Reiseleiter, för de såg ut att ha så väldigt roligt. Så jag hoppas det kommer vara så även för oss i år!

Erik Robertsson K17
Journalist

USA BIKE TOURS
Ken O'LEARY
joe.ken@paradise.net.nz
04 971 1381
021 918 113
www.kiwiken.co.nz

THE UNITED STATES OF AMERICA
ONE DOLLAR
F02259874 P
6

10 EURO
NARODNA BANKA SLOVENIJE
1000
93939
100
MR. ANOR AT
5

Flis Buysildon
Aldo y Flis

POZDRO
Aula David

Flis Buysildon
Aldo y Flis

SEDLABANKI ISLANDS

GARDIA
Iceland

April

April

July and August '85
August '85

